

ΤΟ ΛΑΤΟΜΕΙΟ ΤΗΣ Α.Γ.Ε.Τ. ΒΟΛΟΥ: ΕΝΑ ΚΕΛΥΦΟΣ/ ΤΟΠΙΟ ΓΙΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

Πλαβός Ελευθέριος, Ρουμπελάκης Εμμανουήλ

Επιβλέπων καθηγητής: Κολώνας Βασίλης

Στις αρχές του 20^{ου} αι. η Ελλάδα της Μικρασιατικής Καταστροφής ανοικοδομείται με βάση το οπλισμένο σκυρόδεμα, υλικό νέο για την εποχή και εύκολο στην παραγωγή, λόγω αφθονίας της πρώτης ύλης του στη χώρα. Η Α.Γ.Ε.Τ. «Ηρακλής» από το 1924 δραστηριοποιείται στην παραγωγή τσιμέντου στην περιοχή του Βόλου εξορύσσοντας πρώτη ύλη από το παρακείμενο Πήλιο όρος και αναπτύσσεται ραγδαία μετά την αλματώδη αύξηση της ζήτησης λόγω των κοινωνικών συνθηκών στη δεκαετία του '50. Ωστόσο, η εξέλιξη αυτή ανακόπτεται στο κοντινό μας παρελθόν με τις αντιδράσεις των περιοίκων εναντίον της έντονης μολυσματικότητας της βιομηχανικής μονάδας. Έτσι, η Α.Γ.Ε.Τ. παύει την εξόρυξη, τροφοδοτείται πλέον με πρώτη ύλη δια θαλάσσης και δενδροφυτεύει το νταμάρι της, ώστε να κατευνάσει τα πνεύματα. Σήμερα πιθανολογείται έντονα η οριστική απομάκρυνση της μονάδας από τις κατοικημένες περιοχές, αφήνοντας εντούτοις πίσω ένα νταμάρι το οποίο, με την κατασκευή της νέας περιφερειακής οδού του Βόλου στις παρυφές του, ανάγεται σε σημαντικό τοπόσημο.

Η διπλωματική μας εργασία μελετά τρόπους επανένταξής του στο κοινωνικό γίγνεσθαι ως χώρο αναψυχής - τόσο μέσα από δημιουργικές δραστηριότητες όσο και από εκδηλώσεις τέχνης (η Α.Γ.Ε.Τ. ανέκαθεν ενδιαφερόταν για την τέχνη και τους σύγχρονους επιφανείς εκπροσώπους της, έχοντας στην κατοχή της μια μεγάλη εικαστική συλλογή κατόπιν παραγγελιών), αλλά και ως χώρο μάθησης και φωτός, κυριολεκτικά και μεταφορικά. Η πρότασή μας έχει τέσσερις βασικές προθέσεις: (α) συνολική αξιοποίηση του νταμαριού, (β) διατήρηση του αναγλύφου, (γ) γραμμικότητα των νέων δομών ως αναφορά στη γραμμή παραγωγής του εργοστασίου και (δ) διαδραστικότητα των χρηστών με τους χώρους. Τα πάντα δομούνται με βασική μονάδα τον κύβο - κύριο υλικό το μέταλλο και το γυαλί, κατ' άξονα τριών διαδρομών πάνω σε τρεις αναβαθμούς που ορίζουν τρεις ζώνες με διαφορετική χρήση: μουσειακή (α), αναψυχή - μεταφορά (β) και εκπαίδευση (γ). Πάνω στον άξονα αυτόν αναπτύσσονται σε κομβικά σημεία τρία κτίρια: *Υποδοχής και ενημέρωσης* (1), *εκπαίδευσης, φιλοξενίας, δημιουργίας και ψυχαγωγίας* (2) και *αναψυχής - εστίασης* (3). Η διάταξη των κτιρίων σε διαφορετικές στάθμες προκαλεί θραύση του συμπαγούς μεταλλικού μετώπου ενώ προσδίδει δυναμικότητα στο έργο, καθιστώντας το ως σημείο οπτικής αναφοράς στην περιοχή. Ο φωτισμός τόσο του βιομηχανικού όσο και του δομημένου χώρου με γιάμα διαφορετικών χρωματισμών

αποτυπώνει οπτικά τις φάσεις εξέλιξης του εργοστασίου αλλά και τη συσχέτιση μεταξύ τμημάτων των δύο χώρων.

Η όλη μελέτη μας αποσκοπεί στη συμφιλίωση της πόλης με το βιομηχανικό χώρο και την επανένταξή του στις δραστηριότητές της.

THE "AYET" QUARRY OF VOLOS: a SITE / SHELL FOR ARCHITECTURAL INVENTIONS AND ARTISTIC FUNCTIONS.

Plavos Eleftherios, Roumpelakis Emmanouil

Supervisor: Colonas Vasilis

At the dawn of the 20th century, right after the devastating Asia Minor military campaign, Greece was being reconstructed based on reinforced concrete, a total novelty back then, which was easy to manufacture due to the abundance of limestone in the country. "AYET Heracles" has been engaged in cement production in the area of Volos since 1924, extracting ore from the adjacent mount Pelion and has developed rapidly after a leap in demand that arose from social situations in the '50s. Nevertheless, this growth was recently put a limit to not so long ago, because of the reactions of the residents in the vicinity against the intense pollution of the industry, thus leading to AYET's cease of excavation. The factory switched to getting its ore via sea ways and planted trees in its quarry in order to appease turbulent spirits. Nowadays, the popular demand for a permanent relocation of the industry away from residential areas is increasingly discussed; such a move, however, does not include the quarry which is now promoted to an important landmark as a result of the construction of the new Volos Ring Road which crosses through the dig's outskirts.

Our study explores ways of rehabilitation of the quarry as a place of recreation – both through creative activity and artistic functions (AYET has always been interested in art and its prominent contemporary disciples, owning a numerous collection of works of art by commission), as well as a locus for learning and enlightenment, literally and in metaphore. Our suggestion is based upon four fundamental intentions: (a) total employment of the quarry, (b) preservation of the landscape, (c) lineal order of the new structures as a point of reference to the factory's production line and (d) interactive engagement of the users to the function of spaces. All is built with metal and glass, the cube being the main constructive unit, on an axis of three routes on three different levels of the quarry that define three zones of different use: museum (a), recreation – transportation (b) and learning (c). On three nodal points across this axis occur three buildings: reception and briefing (1), learning, hospitality, creation and recreation (2) and restaurant/bar (3). The layout of the buildings in several niveaus brings a rupture of the compact metal front while endowing the project with a dynamic visual focus in the surrounding area. The lighting of both the factory plant

and the new construction with various colours visually illustrates the industry's evolution phases as well as the relation between parts of the two.

Our whole study aims at reconciling the city with the industrial site and at re-incorporating it in urban activity.

Το Λατομείο της Α.Γ.Ε.Τ Βόλου:

Ενα κελυφος/τοπίο για Αρχιτεκτονικές Παρεμβάσεις και Εικαστικές Λειτουργίες

Περιγραφή της διπλωματικής εργασίας

Από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα ξεκίνησε η κατασκευή κτισμάτων από οπλισμένο σκυρόδεμα. Το τέλος του 1^{ου} παγκόσμιου πολέμου βρίσκει την Ελλάδα βαθιά πληγωμένη, καλούμενη ν' αντιμετωπίσει το κύμα των προσφύγων της Μ. Ασίας. Οι ανάγκες για άμεση στέγαση και γρήγορη ανοικοδόμηση, οδήγησαν στην ευρεία χρήση του οπλισμένου σκυροδέματος, νέου για την εποχή υλικού. Δεδομένου ότι τα εδάφη της είναι κατά μεγάλο ποσοστό ασβεστολιθικής σύστασης, που αποτελεί την πρώτη ύλη παρασκευής τσιμεντοκονιάματος, διαδόθηκε ευρέως και γρήγορα η χρήση του οπλισμένου σκυροδέματος στην οικοδομή.

Αρχική μορφή του εργοστασίου, δεκαετία του ' 20. (Αρχείο ΔΗΚΙ)

Από το 1924 δραστηριοποιείται στην παραγωγή τσιμέντου η επιχείρηση της Α.Γ.Ε.Τ. Ηρακλής (Ανώνυμη Γενική Εταιρεία Τσιμέντων) η οποία βρίσκεται ανάμεσα στο πολεοδομικό συγκρότημα του Βόλου και του Δήμου Αγριάς, ανατολικά του λόφου της Γορίτσας και του οικισμού της αρχαίας Δημητριάδα. Η εγκατάσταση στο σημείο αυτό προέκυψε για τους εξής λόγους: ασβεστολιθικά εδάφη πλούσια σε πρώτη ύλη και σε άμεση επαφή με τον εργοστασιακό χώρο, δίπλα στη θάλασσα για εύκολη φορτοεκφόρτωση και διακίνηση του εμπορεύματος, τη γεινίαση με την πόλη του Βόλου ώστε να έχει γρήγορη και εύκολη πρόσβαση στον χώρο το εργατικό δυναμικό.

Η εξόρυξη της απαραίτητης πρώτης ύλης προερχόταν από τους πρόποδες του Πηλίου που βρίσκεται στη βόρεια πλευρά του εργοστασίου. Η ολοένα αυξανόμενη ζήτηση μετά και το τέλος του Β' Παγκοσμίου πολέμου, παράλληλα με την ανοικοδόμηση της πόλης

Αρχική μορφή του εργοστασίου, δεκαετία του '20. (Αρχείο ΔΗΚΙ)

Προβλήτα φορτωεκφόρτωσης στην δεκαετία του '30. (Αρχείο ΔΗΚΙ)

του Βόλου μετά τους σεισμούς του 1955, σταδιακά οδήγησε στην επέκταση της πρώτης γραμμής παραγωγής για να ικανοποιήσει τις νέες κατασκευές. Εκεί που στο παρελθόν μια συγκεκριμένη έκταση ικανοποιούσε τις ανάγκες του εργοστασίου και το λατομείου σήμερα δεν επαρκεί ούτε για τις ανάγκες του εργοστασίου. Το εργοστάσιο πενταπλασιάστηκε σε όγκο και σε έκταση, όσο για το βουνό έχει πλέον αποκτήσει νέα μορφή και όρια, καθώς ο όγκος της πρώτης ύλης που εξορύχτηκε ήταν ασύλληπτα μεγάλος.

Αποτέλεσμα αυτής της ανάπτυξης της συγκεκριμένης βιομηχανίας είναι στις μέρες μας ν' αποτελεί πηγή απασχόλησης μεγάλου ανθρώπινου δυναμικού της πόλης του Βόλου. Έτσι η βιομηχανία της Α.Γ.Ε.Τ. έγινε μέρος της καθημερινότητας των κατοίκων του Βόλου, κυριότερη πηγή εσόδων για την πόλη και ταυτόχρονα ένα "αξιοθέατο" για όλους τους κατοίκους καθώς επιβαλόταν στον χώρο λόγω του μεγάλου της όγκου και της κατασκευαστικής πολυπλοκότητάς της. Ο κόσμος ανέβαινε με τα πόδια στο λόφο της Γορίτσας για να απολαύσει το πράσινο που απουσίαζε από την πόλη, για την επίσκεψη των αρχαιοτήτων του λόφου και την

Αεροφωτογραφία. Το εργοστάσιο στη δεκαετία του '50. (Αρχείο Α.Γ.Ε.Τ.)

Από τη Γορίτσα σε διαφήμιση της εποχής, δεκαετία '60. (Αρχείο ΔΗΚΙ)

ελεύθερη θέαση που προσφέρει το άνοιγμα του Παγασητικού.

Απόρροια της υπερεκμετάλλευσης των φυσικών πόρων από την βιομηχανία της Α.Γ.Ε.Τ είναι η έντονη ρύπανση στην περιοχή γύρω από το εργοστάσιο -μία χαρακτηριστική μοβ τέφρα καλύπτει τις στέγες στη γύρω περιοχή- η οποία καταλήγει να επιβαρύνει πλέον την ήδη δυσμενή περιβαλλοντικά πόλη του Βόλου. Οι αντιδράσεις των κατοίκων στο πρόσφατο παρελθόν ανάγκασαν την πολιτεία να αναιρέσει την άδεια εκμετάλλευσης του βουνού από το εργοστάσιο της Α.Γ.Ε.Τ. Πλέον η πρώτη ύλη έρχεται δια της θαλάσσιας οδού. Σε μια προσπάθεια εξομάλυνσης των αντιδράσεων των κατοίκων λόγω της ρύπανσης, η Α.Γ.Ε.Τ Ηρακλής προχώρησε σε ένα πρόγραμμα δεντροφυτεύσεων στον κλειστό πλέον χώρο εξόρυξης πρώτων υλών (νταμάρι) αφενός, και αφετέρου για να επουλώσει το έντονα πληγωμένο τοπίο. Κίνηση όχι τόσο αποδοτική απ' ότι έχει δείξει ο χρόνος, καθώς τα εδάφη αυτά χαρακτηρίζονται άγονα. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τα πρώτα δέντρα που φυτεύτηκαν πριν 30 χρόνια να έχουν αναπτυχθεί ελάχιστα μέχρι σήμερα. Στις μέρες μας οι κάτοικοι της πόλης του

Σημερινή μορφή εργοστασίου και νταμαριού, 2008

Όψη του εργοστασίου και του νταμαριού από τη θάλασσα, 2008

Βόλου ζητούν την οριστική αναστολή της λειτουργίας του εργοστασίου και μεταφοράς του μακριά από την πόλη, καθώς τα επίπεδα ρύπανσης ακόμη και στις μέρες μας παραμένουν μεγάλα. Ένα τέτοιο ενδεχόμενο, διαγράφεται πλέον ως πολύ πιθανό διχάζοντας τους κατοίκους της πόλης.

Παράλληλα λόγω της κυκλοφοριακής συμφόρησης της πόλης του Βόλου και έπειτα από πολύχρονες μελέτες διαμορφώθηκε η χάραξη της περιφερειακής οδού η οποία διέρχεται μέσα από το λόφο της Γορίτσας και περνά ανάμεσα στο εργοστάσιο και στο κλειστό πλέον νταμάρι της Α.Γ.Ε.Τ.

Ο χώρος του νταμαριού γίνεται ένα τοπόσημο με την διέλευση της κίνησης στο νότιο Πήλιο μέσα από αυτό. Πρόθεση της διπλωματικής εργασίας είναι η επανένταξη ενός ξεχασμένου και κλειστού επί 80 χρόνια χώρου και η ανάπτυξη δραστηριοτήτων με απώτερο σκοπό το άνοιγμα, την πρόσβαση και την απόδοση του συγκεκριμένου χώρου στους κατοίκους, και όχι μόνο, του Βόλου.

Το αποτέλεσμα των δεντροφυτεύσεων σήμερα, 2008

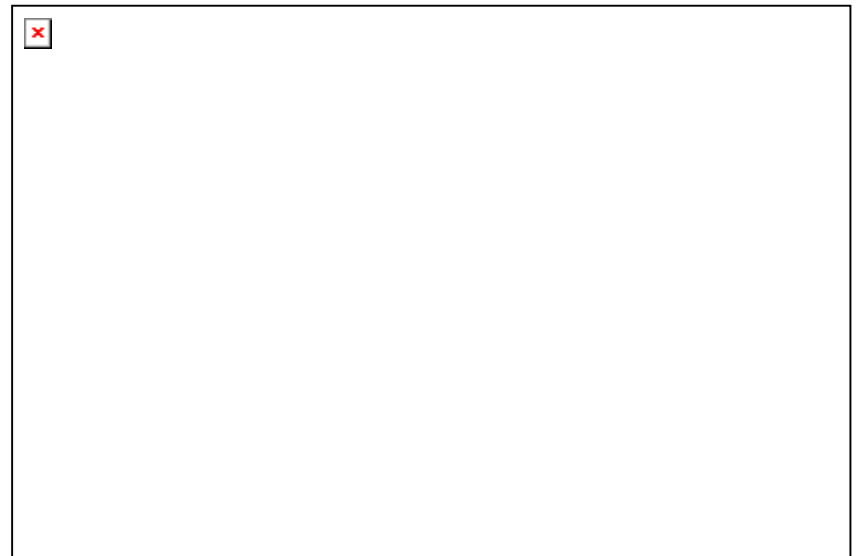

Οι αναβαθμοί από το Λόφο τα ης Γορίτσας, 2008

Η γειτνίαση του χώρου αυτού με την πόλη του Βόλου δημιουργεί νέες προοπτικές για μια νέα χρήση του βιομηχανικού και φυσικού τοπίου: αρχιτεκτονικές / εικαστικές παρεμβάσεις, με προτεινόμενες λειτουργίες την ενημέρωση, την αναψυχή, την ήπια άθληση και τους εκθεσιακούς χώρους που θα επανεντάσσουν το «τοπίο» στις δραστηριότητες του πολίτη, είτε ως κατοίκου της πόλης, είτε ως διερχομένου από τον νέο αυτοκινητόδρομο. Σκοπός της πρότασής μας είναι η χρήση του χώρου σε εικοσιτετράωρη βάση και όχι ν' ακολουθεί κάποιο συγκεκριμένο ωράριο όπως των μουσείων και λοιπών αξιοθέατων. Θα αναζητήσουμε ένα παιχνίδι με το φως κατά τη διάρκεια της νύχτας ανάμεσα στην πρότασή μας και στο βιομηχανικό σύμπλεγμα. Η πρόσβαση στις νέες αυτές δραστηριότητες γίνεται μέσω της επέκτασης της υπάρχουσας διαδρομής από τον λόφο της Γορίτσας δυτικά, και μέσω της εξόδου που δημιουργεί η νέα περιφερειακής οδός, στην ανατολική πλευρά του νταμαριού.

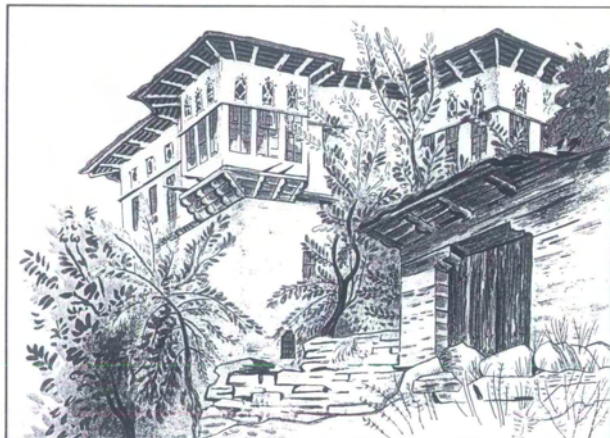

Άποψη της πόλης του Βόλου από την κορυφή του λατομείου, 2008

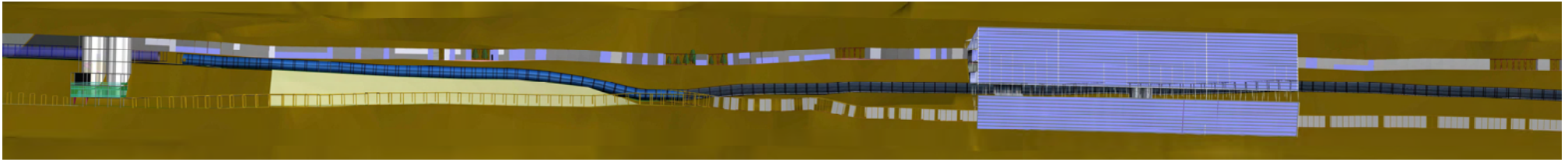
Άποψη του εργοστασίου και της χάραξης της περιφερειακής οδού, 2007

Ας σημειωθεί ότι η Α.Γ.Ε.Τ. ΗΡΑΚΛΗΣ έχει επιδείξει μεγάλο ενδιαφέρον στο χώρο των τεχνών. Άρχισε να δημιουργεί το 1956 μία συλλογή έργων τέχνης, που προέκυψε με παραγγελίες έργων σε γνωστούς Έλληνες καλλιτέχνες, τα οποία παρουσιάζονταν αποκλειστικά στο ετήσιο ημερολόγιο που εξέδιδε η εταιρία από το 1954. Σε όλα αυτά τα χρόνια έχει συγκεντρωθεί μία πολύ αξιόλογη συλλογή και αντιπροσωπευτική των σπουδαίων καλλιτεχνών της εποχής. Χαρακτηριστικά ονόματα της συλλογής είναι: ΣΙΚΕΛΙΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ, ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ-ΓΚΙΚΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ, ΜΠΟΚΟΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, ΚΟΥΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΣ, Α. ΤΑΣΣΟΣ, ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ, ΤΕΤΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΠΥΡΟΣ, ΜΥΤΑΡΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ ΑΓΗΝΩΡ, ΜΟΡΑΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ, ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, κ.α.

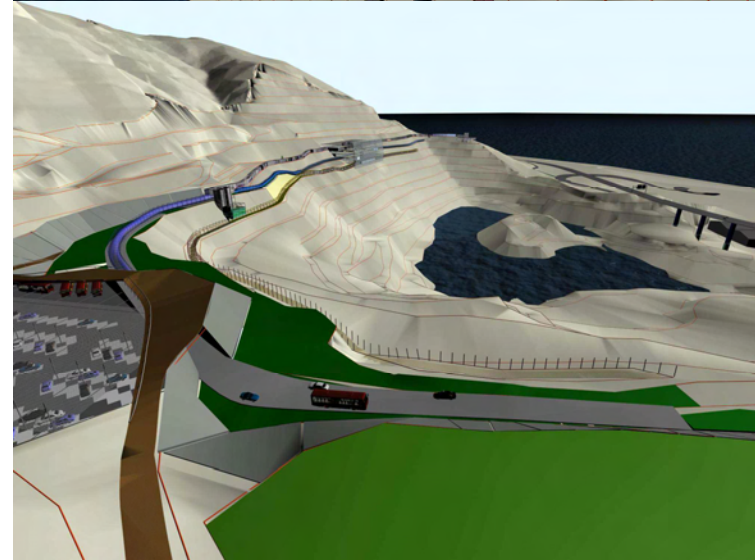
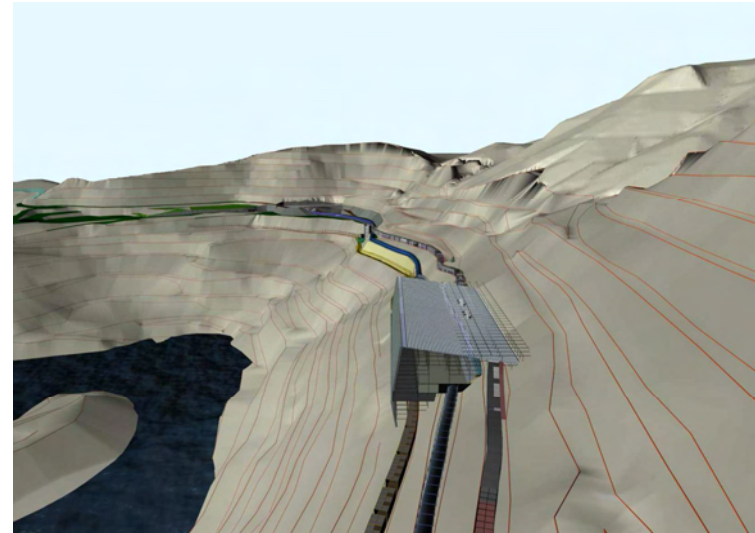
Χαρακτηριστικά έργα από τη συλλογή της Α.Γ.Ε.Τ.

Η πρότασή μας διαμορφώνεται και εξελίσσεται σύμφωνα με πέντε βασικές προθέσεις σχεδιασμού: η αξιοποίηση του συνόλου του μήκους του νταμαριού, η διατήρηση των αναβαθμών που υπάρχουν και όχι της περαιτέρω φθοράς του ήδη πληγωμένου ανάγλυφου, η γραμμική αξιοποίηση μέσα από μια διαδρομή ενσωμάτωσης των πολλαπλών νέων χρήσεων, ως μια συμβολική μεταφορά της γραμμής παραγωγής του εργοστασίου, και, τέλος την ελευθερία επιλογής και διαμόρφωσης των χώρων από τους χρήστες.

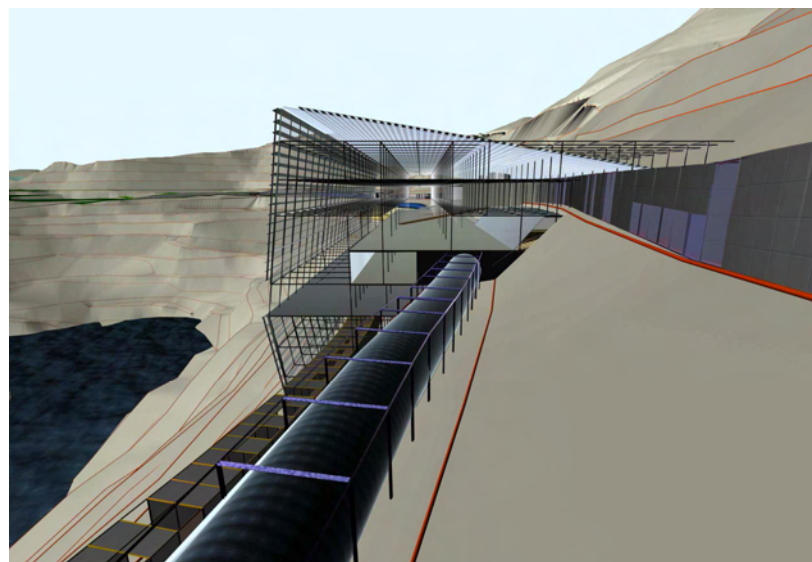
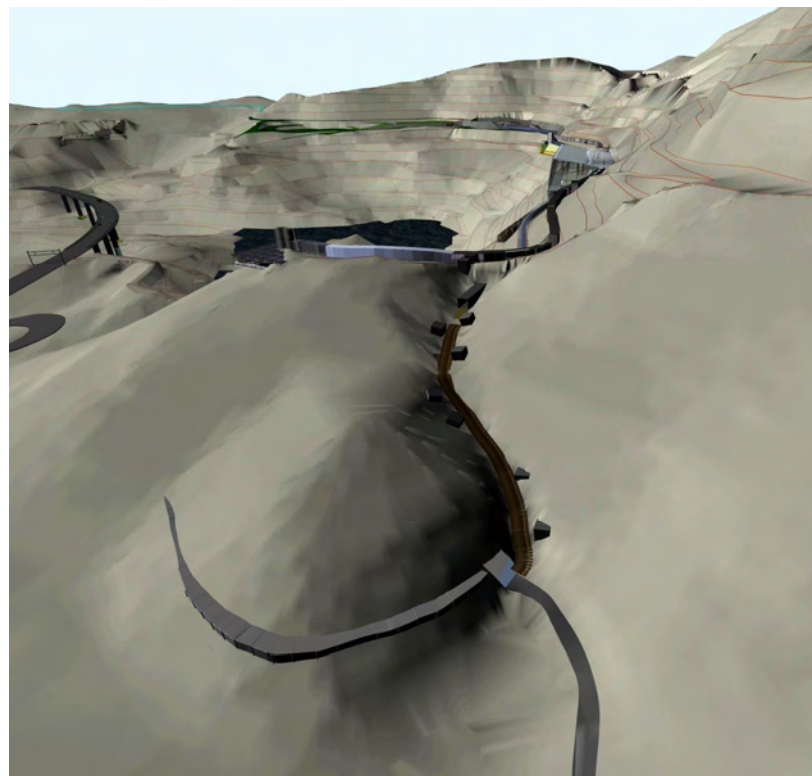
Όλες οι προτάσεις μας ξεκινούν από την ίδια βασική μονάδα – έναν κύβο με πλευρά 4m, όπως τα κυβικά δοκίμια που χρησιμοποιεί η βιομηχανία τσιμέντου για τον έλεγχο αντοχής του σκυροδέματος. Αρχικά διαμορφώνονται τρεις διαδρομές κατά μήκος τριών αναβαθμών οι οποίοι παρουσιάζουν σημεία σύγκλισης και «εμπλοκής». Οι χρήσεις χωρίζονται ανάλογα με τον αναβαθμό δημιουργώντας τρεις ζώνες οι οποίες είναι, για την πάνω: εκθεσιακοί και μουσειακοί χώροι, για την ενδιάμεση :

αναψυχή και μεταφορά, και την κάτω εκπαίδευση.

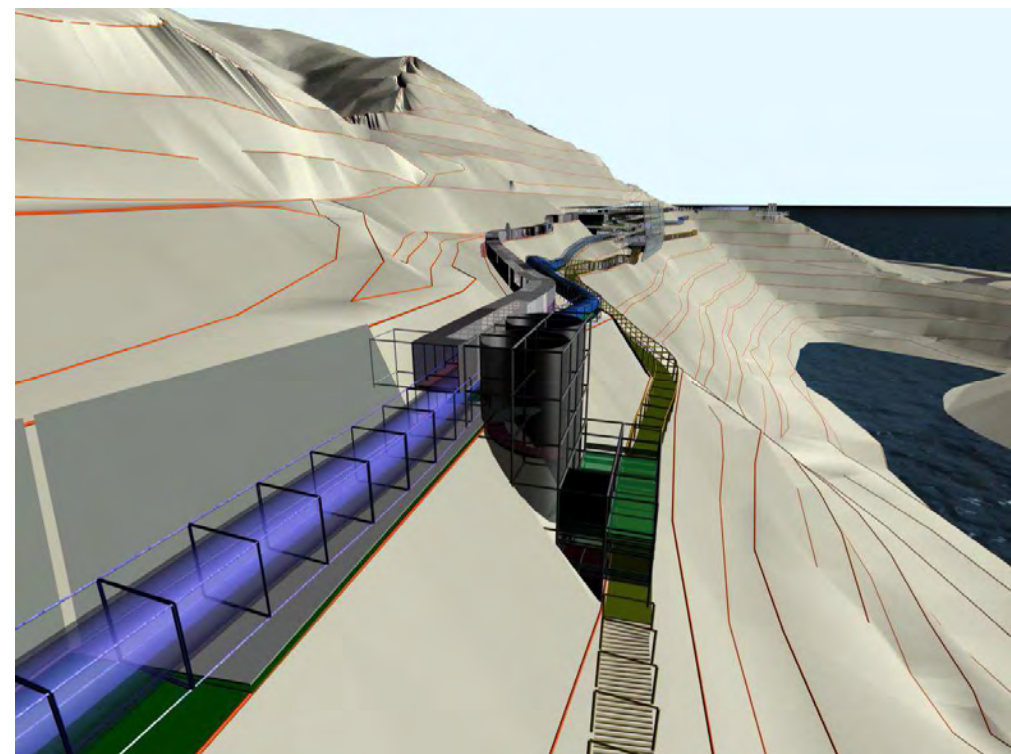
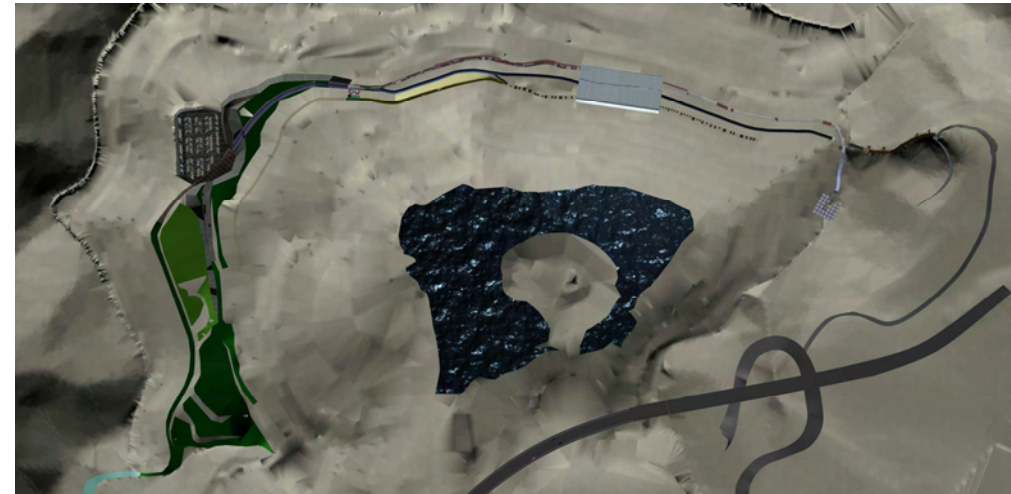
Από τη μια και την άλλη πλευρά του νταμαριού υπάρχουν δύο χώροι στάθμευσης αυτοκινήτων, ενσωματωμένοι κατά το δυνατό στο φυσικό ανάγλυφο. Η οριζόντια επικοινωνία επιτυγχάνεται με τρεις «ιμάντες» που ακολουθούν την διαμόρφωση των αναβαθμών και επιτρέπουν την επικοινωνία ανάμεσα στα κτίρια κατά μήκος του νταμαριού. Ο πάνω «ιμάντας» φιλοξενεί εκθεσιακούς χώρους με εφήμερο χαρακτήρα, ο μεσαίος έναν συρμό που διατρέχει το σύνολο της διαδρομής και ενώνει τους δύο χώρους στάθμευσης – ως απόηχος του ιστορικού τρένου του Πηλίου το οποίο διερχόταν μπροστά από το εργοστάσιο της Α.Γ.Ε.Τ., και ο κάτω «ιμάντας» να υποδέχεται την διαδρομή των πεζών από το λόφο της Γορίτσας και να καταλήγει σε χώρους εκπαίδευσης.

Κατά μήκος των τριών ιμάντων και σε κομβικά μεταξύ τους σημεία αναπτύσσονται τρία κτίρια. Το πρώτο κτίριο, στα δυτικά, είναι το κτίριο υποδοχής και ενημέρωσης όλου του συγκροτήματος. Το σύνολο των κυβικών μεταλλικών πλαισίων αποτελούν τον στατικό

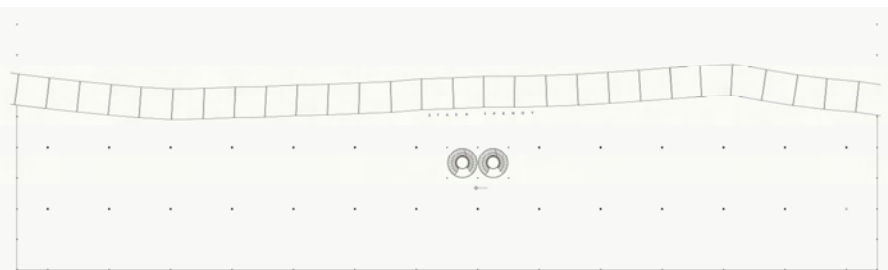
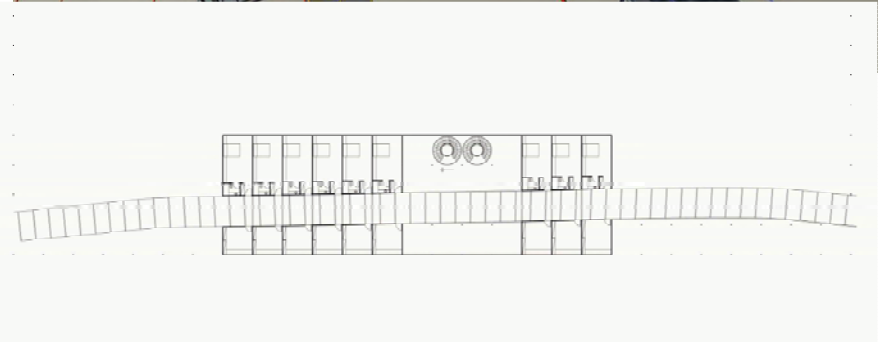
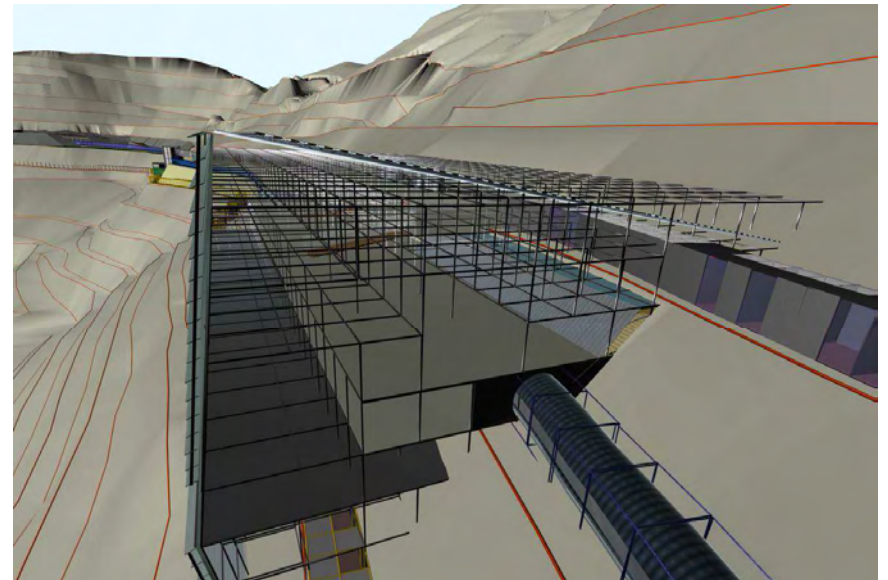

και εμφανή φορέα του κτιρίου. Εδώ παρουσιάζεται επίσης η ιστορία και τα στάδια εξέλιξης του βιομηχανικού χώρου. Ένας ενδιάμεσος χώρος αναψυχής και εστίασης προσφέρει θέαση στην ανατολική πλευρά του νταμαριού, στην πόλη της Αγριάς καθώς και στο μεγαλύτερο μέρος της πλευράς του Παγασητικού. Εδώ είναι το σημείο έναρξης του πάνω «ιμάντα» με τις εφήμερες εκθέσεις. Η κάθετη κίνηση σ' αυτό, όπως και στα υπόλοιπα κτίρια που θα δούμε παρακάτω, γίνεται με κυλίνδρους που «εγγράφονται στο κέλυφος του κτιρίου –μία μεταφορά των αρχών οργάνωσης της παραγωγής του εργοστασίου στις προτεινόμενες κατασκευές- και περιέχουν κλιμακοστάσια, ανελκυστήρες και μία μουσειολογική περιήγηση στην ιστορία της Α.Γ.Ε.Τ.

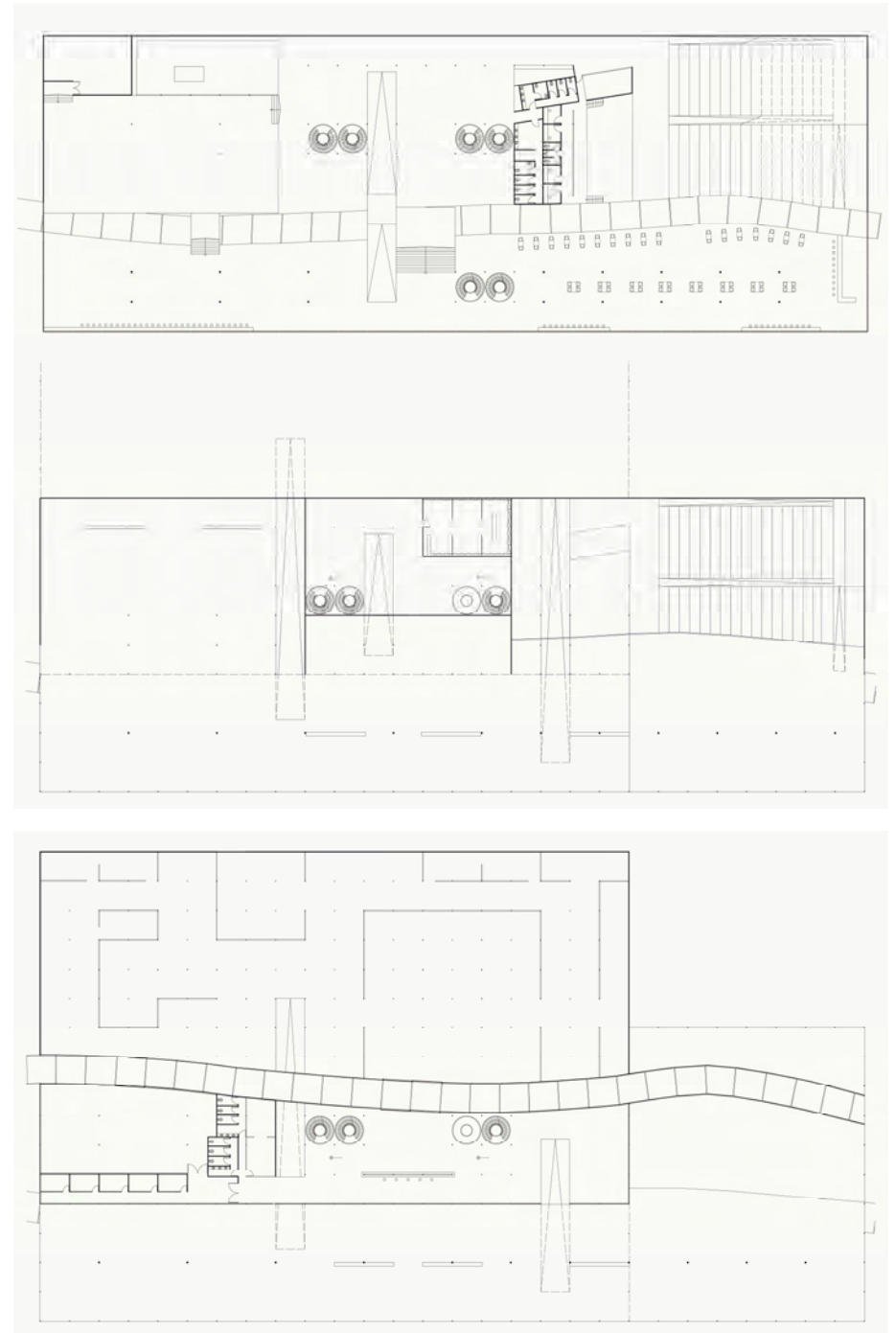
Το δεύτερο κτίριο, μεγαλύτερο και σημαντικότερο, σε θέση που σηματοδοτεί το μέσο περίπου των 3 διαδρομών και στο σημείο όπου το νταμάρι έχει το μεγαλύτερο σε ύψος ανάπτυγμά του, φιλοξενούνται οι περισσότερες και σημαντικότερες χρήσεις της πρότασής μας. Το κτίριο εκτείνεται σε ύψος 3 αναβαθμών, κατά μήκος των 3 «ιμάντων» διέρχονται μέσα από αυτό. Όπως και στο προηγούμενο κτίριο έτσι και εδώ διατηρείται το κυβικό μεταλλικό πλαίσιο, ως φέρων οργανισμός του κτιρίου. Μέσα από ένα χωρικό

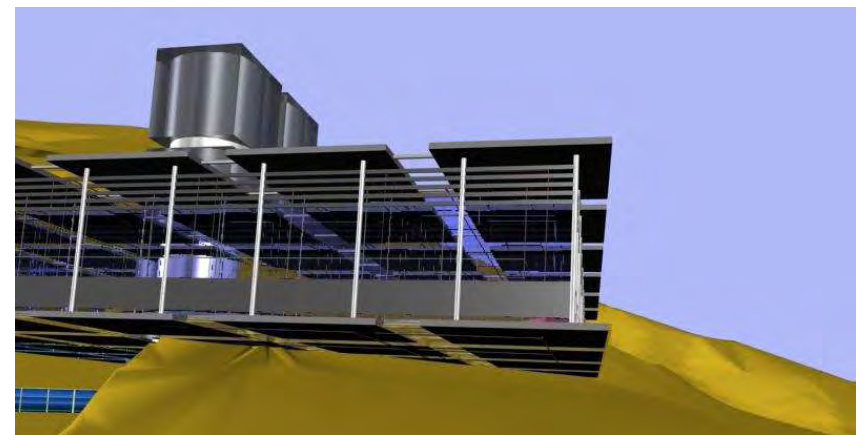
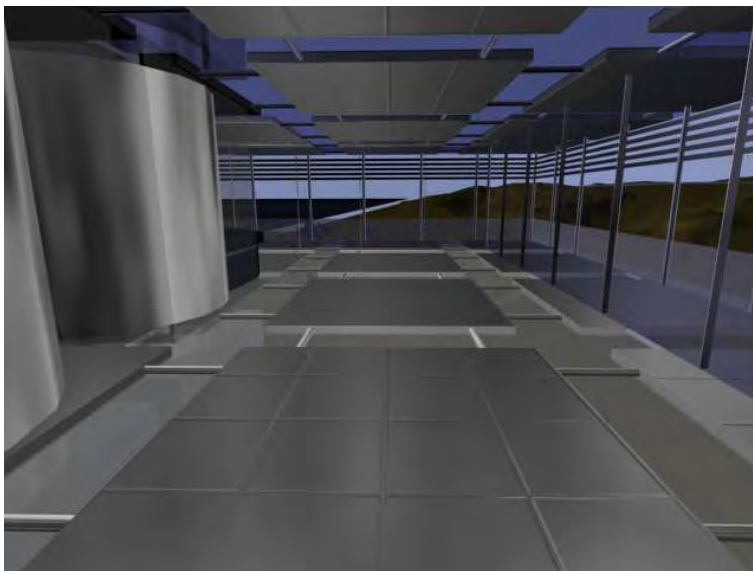
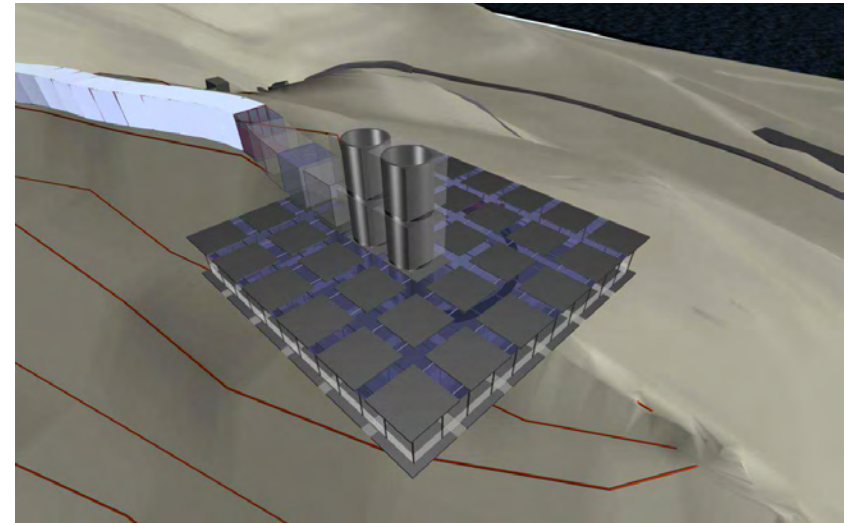
κάνναβο, στηρίζονται και πλαισιώνονται 3 κτίρια στο σκελετό του με τους αντίστοιχους ενδιάμεσους κενούς χώρους μετάβασης. Η κατακόρυφη κίνηση γίνεται με κυλίνδρους που εγκιβωτίζονται στο κέλυφος του κτιρίου και περιλαμβάνουν κλιμακοστάσια και ανελκυστήρες. Στο α' επίπεδο, μέσω του οποίου διέρχεται και ο χαμηλότερος πρώτος «ιμάντας» δημιουργούνται χώροι με χαρακτήρα εκπαίδευσης, workshop καλλιτεχνών και φιλοξενίας. Στο β' επίπεδο είναι ο ενδιάμεσος μεταβατικός χώρος που φιλοξενεί την στάση του τρένου. Αποτελείται από ένα μεγάλο αίθριο χώρο που μπορεί να φιλοξενεί εκδηλώσεις. Στο γ' επίπεδο υπάρχει το μεγαλύτερο από τα τρία κτίρια και περιλαμβάνει κυρίως τις χρήσεις της αναψυχής με χώρους όπως: bar,εστιατόρια, καφετέριες και αμφιθέατρο. Στο δ' επίπεδο είναι οι βοηθητικοί χώροι των δ' και ε' ορόφων. Βρίσκει κανείς το κάτω μέρος του μουσείου, το οποίο αναπτύσσεται κυρίως στο ε' επίπεδο με τη στέγαση της μόνιμης συλλογής. Εδώ στεγάζεται μέρος της μουσειακής διαδρομής με εκθέματα μεγαλύτερου ύψους, εφ' όσον ο χώρος έχει έναν πιο ανοιχτό χαρακτήρα και μεγαλύτερο ύψος. Ένα βιβλιοπωλείο υποστηρίζει τη λειτουργία του μουσείου. Στο ε' επίπεδο, όπως αναφέρθηκε, είναι η μόνιμη συλλογή των εκθεμάτων της Α.Γ.Ε.Τ. Χωρίζεται από τον «ιμάντα» των περιοδικών εκθέσεων, απ'όπου φθάνει επίσης κανείς στον χώρο, και διατρέχει δύο ορόφους με δύο ράμπες που γεφυρώνουν την επικοινωνία.

Η διάταξη των κτιρίων στις διαφορετικές στάθμες προκαλεί μία θραύση της πρόσοψης του μεταλλικού σκελετού και του συμπαγούς μετώπου και περιστροφή συνολικά του γυάλινου περιδωτού κελύφους το οποίο περιβάλλει το κτίριο και, στην πρόσοψή του, διαιρείται σε δύο τμήματα. Το σύνολο του κτιρίου διατηρεί το μέτωπό του προς το βιομηχανικό συγκρότημα και με το μέγεθός του καθίσταται ένα δυναμικό σημείο αναφοράς της περιοχής τόσο από τον περιφερειακό, όσο και από τη θάλασσα.

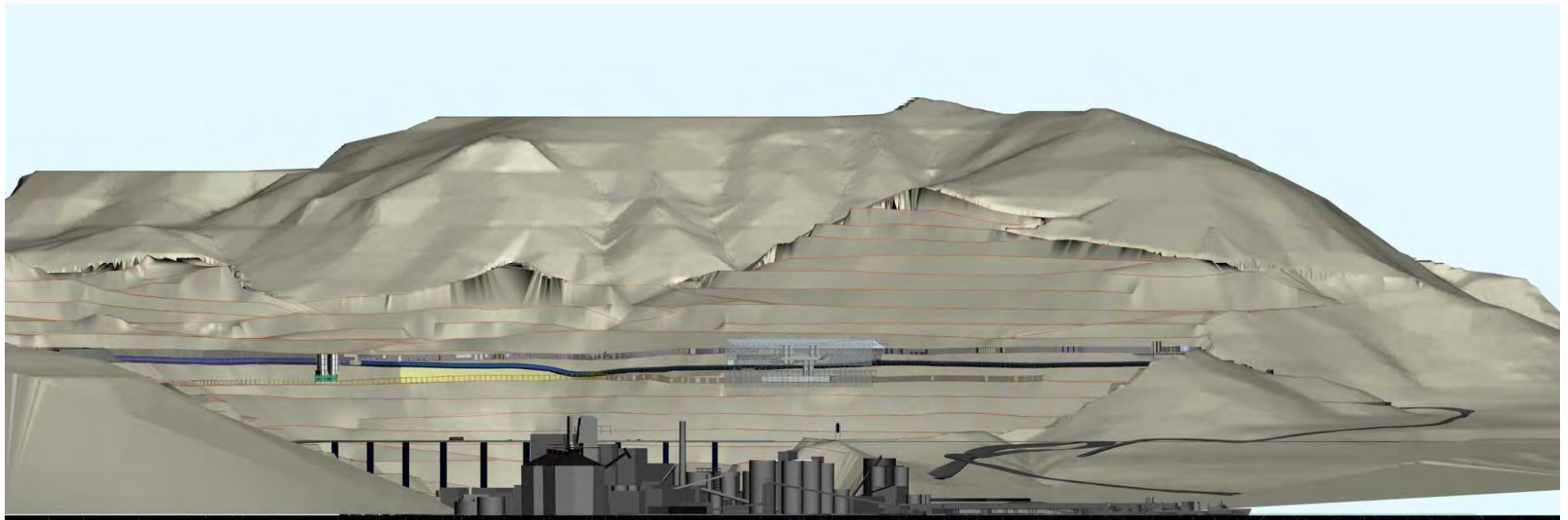
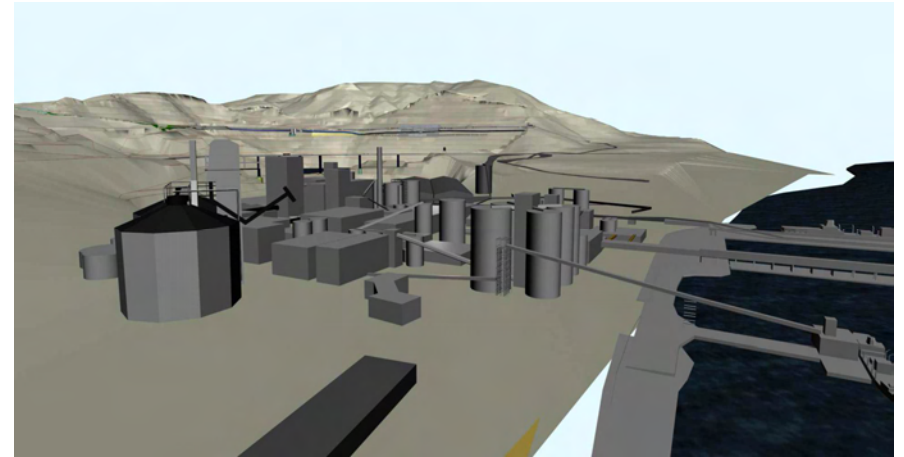

Στο τέλος της διαδρομής όπου καταλήγει ένας από τους «ιμάντες», και συγκεκριμένα αυτός με τις περιοδικές εκθέσεις, διαμορφώνεται ένας χώρος εστίασης με μεταλλική κατασκευή που ακολουθεί επίσης την ίδια αρχή του καννάβου (μεταλλικά πλαίσια, «εγκιβωτισμένοι» κύλινδροι επικοινωνίας κλπ). Βασικό χαρακτηριστικό του είναι οι μεγάλες γυάλινες επιφάνειες σε όλες τις πλευρές του που αφήνουν ελεύθερη τη θέα προς όλες τις κατευθύνσεις.

Προτείνουμε μία φωτοχρωματική επένδυση του εργοστασίου αλλά και μέρους της πρότασής μας με σκοπό την ανάγνωση των: φάσεων εξέλιξης του εργοστασίου, ανάδειξη της γραμμής παραγωγής και αντιστοίχησης με την πρότασή μας. Η ανάδειξη του εργοστασίου της Α.Γ.Ε.Τ. γίνεται από μέρους μας με σκοπό να προκαλέσουμε έναν διάλογο ανάμεσα στις δύο εγκαταστάσεις, ωστόσο κρίνεται ιδιαίτερο θέμα που μπορεί να μελετηθεί στα πλαίσια μιας άλλης διπλωματικής εργασίας.

Με την εργασία μας προσπαθούμε να επαναπροσδιορίσουμε τη σχέση της επί 80 χρόνια βιομηχανικής περιοχής με την πόλη του Βόλου, τους κατοίκους, τα αρχαία της Γορίτσας, τη θάλασσα και το πληγωμένο βουνό. Εξομαλύνουμε ένα σκληρό όριο και δίνουμε μια νέα πνοή μέσω των ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων που θα λειτουργούν όλο το 24ωρο και για όλο το έτος.

*Εκεί που φύτρωνε φλισκούνι κι άγρια μέντα
κι έβγαζε η γη το πρώτο της κυκλάμινο
Τώρα χωριάτες παζαρεύουν τα τσιμέντα
και τα πουλιά πέφτουν νεκρά στην υφικάμινο*

*Κοιμήσου Περσεφόνη στην αγκαλιά της γης
Στου κόσμου το μπαλκόνι ποτέ μην ξαναβγείς*

*Εκεί που σμίγανε τα χέρια τους οι μύστες
ευλαβικά πριν μπουν στο θυσιαστήριο
Τώρα πετάνε τα αποτοίγαρα οι τουρίστες
και το καινούργιο παν να δουν διωλιστήριο*

*Εκεί που η θάλασσα γινόταν ευλογία
κι ήταν ευχή του κάμπου τα βελάσματα
Τώρα καμιόνια κουβαλάν στα ναυπηγεία
Άδεια κορμιά, σιδερικά, παιδιά κι ελάσματα*

Νίκος Γκάτσος - Μάνος Χατζιδάκις

**Πλαβός Ελευθέριος - Ρουμπελάκης Εμμανουήλ
Επιβλέπων Καθηγητής: Κολώνας Βασίλειος**